

Kesätapaaminen Varkaudessa 18.8.2024

Nyysösten sukuseuran kesätapaaminen järjestetään
sunnuntaina 18.8.2024 Varkaudessa
Kokoontuminen klo 10.00 Mekaanisen musiikin museolla
Pelimanninkatu 8, 78250 Varkaus.

Osallistumismaksu 25 €

Maksu etukäteen **pankkitilille FI63 5340 0020 2002 40**
Ilmoita viestissä niiden nimet, joiden maksut maksat.
Hintaan sisältyy pääsymaksut, lounas ja kakkukahvit.

ILMOITTAUTUMINEN 28.7.2024 mennessä

Ensisijaisesti nettisivujen kautta **nyyssonen.info**
tai Pirjo Nyysönen puh. 050 366 2575 /
pirjo.nyyssonen@outlook.com

KESÄRETKEN OHJELMA

- 10.00 MEKAANISEN MUSIIKIN MUSEO
opastettu kierros, kesto noin 75 minuuttia.
Siirtyminen omilla kyydeillä KOTISEUTUKESKUKSEEN
(os. Wredenkatu 4, 78250 Varkaus)
- 12.00 LOUNAS KOTISEUTUKESKUKSESSA
Siirtyminen kävelen (matka 5 min.)
TAIDEKESKUS VÄINÖLÄÄN (os. Ahlströminkatu 8-10)
- 14.00 TAIDEKESKUS VÄINÖLÄ ja NAIVISTI-NÄYTTELY
Yli 100-vuotiaan talon lyhyt esittely
Naivisti-näyttelyn lyhyt esittely
Tutustuminen näyttelyyn
- 15.00 KAKKUKAHVIT

Isäni Kalle Nyysönen

• *Toini Nyysönen*

Isäni Kalle Nyysönen (NS I taulu 477) syntyi vuonna 1897 Suomenjoella. Hän kertoi, että hänen esi-isänsä olivat omistaneet Ukkola-nimisen talon, mutta hänen oma Pekka-isänsä asui enää pienessä mökissä, joka ei ollut oma, ja elätti perhettään tavallisen sekatyömiehenä. Pekka oli kuollut umpisuolen tulehdukseen, kun isäni oli 2 kuukautta vanha. Isäni äiti **Henriikka, o.s. Koivistoinen**, teki käsitöitä ja muutakin palvelusta isoille taloille.

Kalle asui äitinsä kanssa erään talon yhteydessä olevassa pienessä rakennuksessa noin 14-vuotiaaksi saakka. Isällä oli 6 vuotta vanhempi veli, mutta tämä oli myyty huutolaiseksi taloon, joka tarjoutui elättämään lapsen pienimmällä maksulla. Tämä oli sen ajan sosiaaliturvaa. Isä sai myös nauttia sosiaaliavustusta. Suomenjoen kunta maksoi hänen koulunkäyntinsä. Se oli kuin lottovoitto siihen aikaan, kun yleistä oppivelvollisuutta ei ollut ja kansakoulun käyn-

ti oli itse maksettava. Hän kävi 4-vuotisen kansakoulun ja sai sieltä päästötodistuksen. Hyviä numeroita siellä oli; laskennosta ja käsitöistä oli kiitettävät 10. Mutta oli myös välttävä 6 laulusta. (Tästä seikasta musikaalinen äitini jaksoi aina huomauttaa.)

Isä lähti koulun käytyään leipärensiksi. Hän puhui jonkin verran isännästä, Luukkolan ukosta, ja tämän kurinpidosta. Muistan, kuinka isä puolusti minua, kun äiti tuli herättämään minua aamulla työntekoon: "Antaisit nukkua. Muistan kun Luukkolan ukko tuli herättämään meitä renkejä yöllä kello 2, että 'noo – nouskeehan pois poijjaat riiheen lähtemään!' ja meitä kun olis' niin nukuttanu vielä."

En tiedä, kuinka kauan isä oli leipärenkinä. (Harmittaa kun en kysynyt häneltä hänen eläessään.) Ensimmäinen dokumentoitu tieto tältä ajalta on sotilaspassissa: "Sääty tai ammatti: työmies. Asuinpaikka: Suomenjoki, Hulkkola. Ollut kutsunnassa vuonna 1919 Kuopion läänin I kutsuntapiirissä. Astunut vakinaiseen palveluk-

Itsenäisen Suomen ensimmäisen kutsunnan sotilaita vuonna 1920. Kalle Nyysönen takarivissä 4. vasemmalta.

seen huhtikuun 26 päivänä 1919 kutsunnan kautta Terijoen Rajavartio Pataljoonassa. Palvellut: aseellisena. Siirretty: helmikuun 12 päivänä 1920 Käkisalmen läänin Rykmenttiin. Vapautettu lopullisesti vakinaisesta palveluksesta palvelusajan loputtua ja siirretty reserviin: lokakuun 17 päivänä 1920."

Suomen metsäteollisuus laajentui. Isä pääsi sotaväen jälkeen tukkilaisporukoihin. Hän työskenteli proomuissa tukinuitossa ja metsätöissä mittamiehenä työnjohtajan apulaisena. Hän kertoi, kuin-

ka hän kävi työnjohtaja Pöntyksen kanssa taloissa käynnistämässä metsätöitä puutavaran hankkimiseksi metsäteollisuudelle. Hakattavat puut piti ensin leimata, sitten palkattiin metsurit, ja lopuksi hoidettiin puutavaran kuljetus tehtaille. En osannut haastatella isääni, että tietäisin, missä kaikissa firmoissa hän työskenteli. Äidin kertomusten mukaan hän oli *Tampella Inkeroinen Metsäosaston* palveluksessa ainakin jo vuonna 1934. Luultavasti jo aiemmin. (Wikipedian mu-

jatkuu takasivulla >

Nyyssösten sukukartalla muutoksia DNA-testien tarkennusten myötä

• Ari Kolehmainen
Suku- ja historiapalvelu
Menneen jäljet
Juvalla 12.5.2024

Nyyssösten sukuseura oli ensimmäisten joukossa geneettisessä sukututkimuksessa jo 2000-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä, kun sukuhaaroista otettiin sen hetkiset tarkimmat isälinjaiset DNA-testit (Y-DNA67). Näiden testien erottelukyky riittää varmistamaan tai kumoamaan sukuhaarojen yhteyden. Testeillä saatiin osoitettua, että Nyyssösten sukuhaarat polveutuvat yhteisestä kantaisästä. Testeillä ei saada kuitenkaan sen tarkempaa tukea sukututkimukseen, eivätkä niiden tulokset kerro siitä, mitkä sukuhaarat ovat keskenään lähempää sukua ja mitkä vähän kaukaisempaa.

Vuonna 2015 saatiin ensimmäinen tarkempi isälinjainen tulos yhdestä sukuhaarasta (Simo Pekanpoika Nyyssönen, s. noin 1693, NS II taulu 560). Sillä voitiin osoittaa, että Nyyssöset sijoittuvat laajemmalla sukukartalla suureen Joroisten seudun ryhmään lähelle Kolehmaisista, Väyrysiä ja Janhusia.

DNA-testit ovat edistyneet viimeisten vuosien aikana vauhdilla. Siirtyminen STR-pohjaisista testeistä SNP-pohjaisiin oli merkittävä muutos. SNP-pohjaiset testit vertaavat pysyviä emäsparien muutoksia DNA-ketjussa. Kerran isälinjassa tapahtunut mutaatio siirtyy aina isästä poikaan. Tämä antaa siten pysyvät ”korvamerkkit” sukulinjoille. Kun nämä testitulokset yhdistetään asiakirjalähtöiseen sukututkimukseen, voidaan parhaimmillaan löytää mutaatiod kohdat veljestenkin välillä. Sukuhaarat voidaan sijoittaa oikeille kohdille sukupuuta.

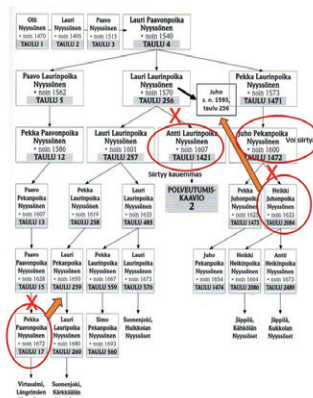
Näiden tarkkojen Family-TreeDNA:n Big Y-700 testien anti ei jää vain sukuhaarojen yhteyksien väliseen tarkasteluun ja suvun sisäisen puun rakentamiseen. Tämän ohella

voidaan selvittää myös seuraavia asioita:

1. Suvun ja alueen asutushistoriallisen taustan selvittäminen.
2. Sukunimien syntyhistorian tutkiminen, jossa löydetään varhaiset kantasuvut ja niistä syntyneet tuoreemmat suvut. Tässä yhteydessä löytyy myös sukujen ’ryppäitä’, kun isälinjat yhdistyvät toisiinsa.
3. Savolaisten sukujen nimenmuutoksien tutkiminen ja todistaminen.
4. Savolaisen uudisasutusliikkeen tutkiminen, kun voidaan todistaa eri puolelta Suomea löytyviä linjoja savolaisten jälkeläislinjoiksi. Samalla voidaan löytää myös varsinaista savolaiskansion kautta varhaisempia muuttajalinjoja.
5. Yllätyksien ja sukumysteerien selvittäminen. DNA-testit voivat tuoda yllätyksiä ja biologinen linja onkin jotain muuta, mitä asiakirjat osoittavat. Toisaalta suvun alkuperästä voi löytyä muunkinlainen yllätys, jota asiakirjoista ei koskaan olisi saanut selville.

Nyyssösten Big Y-700 tulokset

Nyyssösten kaikista sukuhaaroista on nyt käytettävissä tarkimmat isälinjaiset Big Y-700 tulokset. Nämä toivat monelta osin yllätyksiä ja muutoksia sukupuun sisäiseen rakenteeseen. Olen analysoinut tuloksia ja tutkinut jonkin verran asiakirjoja uudestaan, mutta lopullinen analyysi vaa-

Puheenjohtajan palsta

• Heidi Markkanen, Tallinna

Hyvät sukuseuralaiset!

Toinen myöhäinen kevät peräkkäin! Tulin juuri Savoona ja täällä ei ole juuri lainkaan vihreää. Äidilläni on aurinkoinen tontti, joten kevät kukat olivat jo loistossaan mutta lumisade ja pakkanen taisi ne viedä. Muistaako kukaan kokeneensa tällaista kevättä?

Kiitos teille aktiiviset jäsenet, jotka olette maksaneet jäsenmaksun! Tänä vuonna meillä on huonoja uutisia, koska eronneita/erotettuja jäseniä on peräti 14. Luonnollista poistumaa on toki myös. Maksamattomia jäsenmaksuja on edelleen 19. Toivomme, että jäsenmaksut maksetaan ja talkoovoimin etsimme uusia jäseniä ja aktiivisia toimijoita hallitukseen. Erityisesti tietoteknisiä taitoja omaavia kaivataan hallitustoimintaan. Mitään korkeaa IT-osaamista ei haeta mutta haussa olisi henkilöitä, jotka pystyisivät vastaamaan mm. kotisivun päivityksistä (henkilön ei toki tarvitse olla hallituksen jäsen). Muutakin hommaa olisi, sillä M. Sartomaa ei jatka enää hallituksessa 2025 vuosikokouksen jälkeen.

Hallituksen Varkauden porukka on jälleen suunnitellut kesäretken tälle kesällä. Vuosi sitten Ari oli vetäjänä; nyt oli Pirjon vuoro. Ohjelmaa näyttää jälleen mielenkiintoiselta ja toivomme monien osallistuvan retkelle. Tarkemat tiedot ja ilmoittautumisohjeet löytyvät tästä tiedotteesta.

Tiedotteessa on myös kaksi pitkää mielenkiintoista juttua – Kalle Nyyssösen tarina ja Andres Saaremägin tukijahaastattelu. DNA-testit ovat myös tuoneet uutta tietoa sukukartallemme. Siksi puheenjohtajan palsta on tällä kertaa lyhyt. Antoisia lukuhetkiä ja tapaamisiin retkellä!

Toivotan kaikille jäsenillemme aurinkoista kesää! •

tii Nyyssösten sukuhaarojen uuden perkaoksen suunnilleen vuosien 1580–1720 väliltä.

BigY-tulosten myötä sukupuuhun tulee seuraavat keskeiset muutokset:

- 1) Tikkanenmäen haara (Pekka Nyyssönen, taulu 17) siirtyy DNA-tulosten perusteella lähelle Suonenjoen-Jäppilän haaraa ja luultavasti Kärkkälän Lauri Nyyssösen (s. 1650, taulu 259) pojaksi.
- 2) Heikki Juhonpoika Nyyssönen (s. 1633, Kähkölän haara, taulu 2084) siirtyy taulun 256 Lauri Laurinpoika Nyyssösen pojan Juhon (s. 1593) pojaksi. Juho asui aiemmin tilattomana Suontientaipaleen kylällä ja siirtyi Utrialaan. Samalla taulun 1472 Juho Pekanpoika Nyyssöselle jää pojak-

si vain Pekka Juhonpoika Nyyssönen (s. noin 1625).

- 3) Ähtärin haara (taulu 1421) siirtyy pois nykyiseltä paikalta ja sen sijoituspaikka on vielä haettava. Se siirtyy joka tapauksessa kauemmas nykyiseltä sijoituspaikalta.
- 4) Aiemmin mainittu Juho Pekanpoika Nyyssösen sukuhaara (taulu 1472) saattaa siirtyä kauemmas nykyiseltä paikaltaan, mutta tämä ei ole vielä varmaa.

Nyyssösten sukututkimuksessa on menossa mielenkiintoiset ajat, kun sukuhaarat löytävät lopulliset tarkat paikkansa sukukartalla. BigY-testit ovat osoittaneet korvaamattomuutensa, sillä niiden avulla voidaan rakentaa uutta ja tieteellistä sukututkimusta. •

Tukijahaastattelu – Novaholm Oü, Andres Saaremägi

• *Nettihaastattelu Ulla Mäki*

Olet toiminut Nyyssösten sukuseurassa sen perustamisesta lähtien puolisoni Heidi Markkasen kanssa. Poikanne Andreas (18v) on ollut myös mukana tapahtumissa, mm. valokuvaamassa ja auttamassa mummiaan Lempi Markkasta myymällä tuotteita. Olet myös auttanut aktiivisesti tekemällä alussa tiedotteita ja toimimalla valokuvaajana sukujuhlissa. Tämän lisäksi olet tukenut seuraa vuodesta 2008 lähtien Novaholm-yrityksen kautta.

Kerrotko millainen yritys Novaholm on? Yrityshän sijaitsee Tallinnassa. Liittykö sen toiminta mitenkään Suomeen?

– Novaholm Oü on Virossa (Tallinnassa) toimiva kaupallinen yritys. Päätuotteet ovat erilaiset kasvualustat, mitkä on tarkoitettu puutarha-alalle ammattilaisviljelyyn. Oleellinen osa raaka-aineesta on turve, mikä on käsitelty tuotantolaitoksella käyttötarkoitukseen sopivaksi mm. lisäämällä erilaisia ravintoaineita. Tuotteet pakataan ja toimitetaan asiakkaille. Myyntialueet ovat pääasiassa Japani, Kiina, Etelä-Korea sekä Etelä- että Pohjois-Amerikka. Euroopassa emme myy, vaikkakin tuottemme valmistetaan Latviasa ja jonkin verran myös Alankomaissa ja Virossa. Suomeen toimintamme ei varsinaisesti liity, mutta olen ollut joskus yhteydessä Vapon, Kekkilän ja Biolanin kanssa.

Miten olet oppinut suomen kielen?

– Olen kotoisin Virossa, Tallinnasta ja asunut täällä koko ikäni. Joskus 1980-luvulla täällä päin seurattiin Suomen televisiota ja lukiossa tuli opeteltua suomen kieltä lisäaineena vuoden verran. Myöhemmin suomen kielen taitoa tarvittiin myös työelämässä. Neuvostoliiton hajottua rajat vapautuivat ja kulttuuri-, liike- ja yksityisten suhteiden luominen

alkoi maiden ja ihmisten välillä. Silloiset muutokset maiden välillä toivat muutokset myös omaan elämäni, sillä tapasin tulevan puolisoni Heidin. Silloin suomen kielen taitoni todennäköisesti parantui oleellisesti. Savon murre on tullut myös tutuksi; tosin itse en sitä puhu.

Millaisia mieleenpainuvia kokemuksia sinulle on jäänyt mieleen sukuseuran taipaleelta?

– Olen ollut mukana muistaakseni kaikissa vuosikokouksissa. Muistan seuran alkua ajoilta pienen joukon, jota silloinen puheenjohtaja Paavo Nyyssönen innosti, veti toimintaan mukaan ja tuki seuraa myös rahallisesti. Muistan myös Ari Kankkusen, Aki Nyyssösen ja Marianne Sartomaan sekä Heidin panoksen erityisesti seuran alkutaipaleelta. Minusta vuosikokoukset ovat olleet hyviä tapahtumia, joissa on tavattu erilaisia ihmisiä jopa kauempana, ei ainoastaan Suomesta. Jotkut ovat löytäneet juurensa seuran avulla ja tutustuneet sukulaisiin ja Suomeen uudella tavalla.

Onko Virossa sukuseuroja? Miten suosittua sukututkimus on siellä?

– Virossa on sukuseuroja, mutta mielestäni toiminta on lähinnä lähisuvun kokoontumisia. Virossa sukuseurojen toiminta ei ole niin järjestäytyntä kuin Suomessa. On olemassa sukututkijoiden ja historioitsijoiden ”Genealogia selts” (sukututkimus yhdistys) ja muutamia sukuseuroja. En osaa sanoa, miten suosittua toiminta on.

Oletko selvittänyt omat sukujuuresi? Onko löytynyt uusia sukulaisia?

– Olen joskus Heidin sukuseuraharrastuksen innoittamana yrittänyt tutkia äitini esipolvia. Hän oli kotoisin Keski-Virossa ja sillä alueella on enemmän säilyneitä ar-

Andres Saaremägi (oik.), Andreas Saaremägi ja Lempi Markkanen Nyyssösten sukuseuran sukukokouksessa Sorsakosken Seuralassa vuonna 2022.

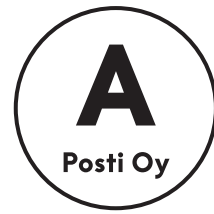
kistoja kuten kirkonkirjoja. Virossa on ollut useita sotia, joiden takia joillakin alueilla edellä mainitut lähteet ovat tuhoutuneet joko tahallisesti tai osa arkistoista on varastettu ja viety ulkomaille. Arkistojaja ei ole koskaan palautettu Viron valtiolle. Pääsin kuitenkin 1700-luvun alkuun, josta löytyi Caspar-niminen esi-isä. En kuitenkaan päässyt siitä kauemmaksi, koska tarvittaisiin vanhan ruotsin kielen osaamista. Uusia sukulaisia on löytynyt ja äitini suvussa oli joskus 1800–1900-luvuilla isojakin perheitä (jopa 10–12 lasta). Osa sukujuuristani on Saksassa; esim. isoisoäitini oli sieltä kotoisin. Monen virolaisen suku tuleeekin Keski-Euroopasta (esim. nykyinen Saksan ja Puolan alue), koska aateliset toivat oman työväkinsä mukanaan. Mielelläni jatkaisin tutkimusta harrastuksena, kun siihen löytyisi aikaa. Virossa on hyvin paljon alkulähteitä skannattuna kan-

sallisen arkiston toimesta ja julkisesti luettavana.

Onko sinulla kehitysehdotuksia sukuseuran jatkotoimintaan?

– Seuran tulevaisuus on nuorten käsissä. Vaikka sukuseuratoiminta ei ehkä ole välttämättä ykkösvalinta harrastuksissa, niin mielestäni nuorempien innostuminen asiasta on jatkuvuuden perusta. Siihen taas vanhemmilla on pallo kässissään, miten se onnistuisi; esim. nuoret ja vanhat voisivat keksiä uutta vaikka sosiaalisen median kautta. Yhteydenpitoa jäseniin tarvitaan, muutamia tavallista aktiivisempia seuratoiminnan vetäjiä ja tukijoita, joilla ei ehkä aika riitä, mutta muuten pystyvät vaikka rahallisesti tukemaan.

Monet kiitokset Andresille aktiivisesta toiminnasta sukuseurassa sekä Novaholmille taloudellisesta tuesta. Suur aitäh! •

Posti Green

kaan ”Yhtiön kolmanneksi toimialaksi tuli metsäteollisuus, kun Tampella perusti vuonna 1872 Tampereelle puuhiomon ja osti vuonna 1886 Inkeröisten puuhiomon. Inkeröisiin Tampella rakensi myöhemmin paperitehtaan, jota laajennettiin useaan otteeseen (nykyisin Anjalan paperitehdas ja Inkeröisten kartonkitehdas).”)

Pöntynen oli iso herra, jolla oli käytössänsä työsuhdeauto, jeeppi, jolla porhallettiin 60 kilometrin tuntinopeudella sorateitä ja tukkiteitä. Pöntynen oli myös kova juhlimaan. Isä kertoi, kuinka he lähtivät usein Jyväskylän hotellista. Pöntynen ajoi ja kun auto alkoi vikurilla laidasta laitaa, niin hän joutui siitä huomauttamaan. Pöntynen suutahti ja sanoi: ”Aja sinä sitten.” Niin isä toimi myös autokuskina. Isä ei käyttänyt ollenkaan alkoholia. Joskus hän oli maistanut ja todennut, että viina on pahan makuista. Työporukat kunnioittivat hänen raittiuttaan eivätkä tyrkyttäneet. Isä oli paitsi fyysisesti myös henkisesti hyvin voimakas.

Isä kuului 1897 syntyneenä vanhimpaan ikäluokkaan, joka osallistui sekä talvisotaan että jatkosotaan. Sotilaspassin mukaan hän osallistui talvisotaan 17.2.–16.4.1940. Jatkosotaan hän osallistui 8.8.1941–1.5.1942. Hän ei ottanut osaa taisteluihin. Tehtäväksi mainitaan *ajoneuvokorjausryhmän puuseppä*. Hän kertoi eniten korjanneensa hevostukkiin pyöriä. Mutta hän ennätti tehdä siellä myös omia henkilökohtaisia puutoita, jotka hän toi tullessaan kotiin.

Vuonna 1946 muutimme pois äidin kotoa. Isä sai asunnoksemme Tampellan virkatalon Tupaniemen, Konneveden Jouhtikylältä. Tampella oli ostanut sen, noin 500 hehtaarin maatilan, rakennuksineen maanviljelijältä, joka oli muistaakseni **Hytönen** nimeltään. Tilan puiden hakkuutöiden lisäksi isä johti myös joidenkin muiden lähiseudun tilojen hakkuutöitä.

Koska Tupaniemi oli entinen maatila, äiti halusi hoitaa siellä karjaa: lehmiä, lampaita, sikoja ja kanoja. Hän sanoi, että hakee mieluummin maidon omasta navetasta kuin lähtee hakemaan hinkillä Jouhtikylän isoista taloista. Viljeltiin perunaa, juurikasveja, mansikoita ja viinimarjoja. Eläimille kasvatettiin heinää ja rehua. Jouhtijärvestä sai kaloja. Olimme lähes omavaraisia ruoan suhteen. Naapureillekin myytiin tuotteita. Isä osallistui lähinnä heinäntekoon ja suhtautui maanviljelykseen hyvänä harrastuksena. Hevosta meillä ei ollut. Isä osti naapurin maanviljelijän **Niemisen** kanssa puoliksi hevosen. Nieminen hoiti hevosen ja teki

Tupaniemessä tarvittavat työt, kuten peltojen muokkaamisen, lannan ajon ja polttopuiden ajamisen metsästä liiteriin.

Kyllä minullekin riitti tekemistä Tupaniemessä. Enpä ole kaivannut sen jälkeen porkkanan kitkemistä tai perunan kaivuuta. Lehmiä en suostunut lypsämään sen jälkeen, kun äksy Kukka-lehmä potkaisu minua reiteen. Niinpä minusta tuli lusmuilija, oikean työn karttaja. Halusin lukea tai tehdä käsitöitä. 12-vuotiaana tein ensimmäisen oman mekkoni ja parin vuoden päästä ompelin äidille ja kylän naisille. Odotin aina kovasti syksyä, että pääsisin kouluun.

Isä oli edistyskellinen ja kannatti naisten koulutusta. Mutta myös vaativainen. Koulutodistuksessa seiska oli jo huono numero. Jos sellainen ilmaantui, niin hän kehotti: ”Korjaapas’ tuota”. Tai hän kommentoi, että kyllä tuo korjaantuu, kun opettaja oppii sinut tuntemaan. Isä olisi varmaan ollut mielissään *Me Too -liikkeestä*. Seksuaalisista asioista puhuttaessa hän kommentoi: ”Se on sitten naisilla paha asia.” Hän tarkoitti, että naiset eivät saa oikeutta eivätkä ole miesten kanssa tasa-arvoisessa asemassa siinä suhteessa. Koskaan hän ei puhunut rivouksia eikä halventavasti naisista.

Kaikenlainen esineiden tekeminen puusta oli isälle mieluinen harrastus. Se oli enemmänkin, siihen aikaan melkein välttämättömyys. Ei huonekaluja ollut paljon saatavilla ja olivat kalliita. Isän ja äidin sivusta vedettävä sänky oli isän tekemä. Siinä he nukkuivat vierekkäin isän kuolemaan saakka, vuoteen 1983. Pinnasänkyä en muista, mutta minulle tehdyn puusängyn muistan. Tekipä hän minulle kelkankin, kun olin lapsi. Kaapit ja kirjajhyllyt ja myös astianpesupöytä ja kuivauskaappi olivat isän tekemät ja lienevät vieläkin käytössä äidin sukulaisilla. Astianpesupöytänsä tinuri muotoil sinkkilevystä päällyksen. Ennen muovin valtakautta säilytysastioina käytettiin isän tekemiä puusaaveja ja vanerista valmistettuja astioita. Vanhana hän vuoli mielellään vielä puulusikoita ja kauhoja ja tekipä minulle vanerista kakunpeittorasiainkin. Valitettavasti nämä esineet eivät enää sopineet käyttöön täällä helsinkiläisissä asunnoissa eikä minulla ole näistä valokuvia. Lipas, savukerasia ja pieni puusoikko ovat seuranneet mukani.

Arvioni isästä: looginen, viisas, kunnioitettu, ihmisiä ja elämää ymmärtävä ja, niin kuin hänen entinen piiriesimiehensä **Ahonen** sanoi hautajaispuheessaan, **ehdottoman oikeudenmukainen.** •

Seuratoiminnan tukijat

SEEPSULA

novaholm

S I S Ä - S A V O N

www.s-ssoy.fi

Herralantie 5, 77600 SUONENJOKI
Puh. 010 271 1930

www.nyyssonen.info

Heidi Markkanen puheenjohtaja
heidi.markkanen@nyyssonen.info

Pirjo Nyyssönen sihteeri, jäsenasiat
pirjo.nyyssonen@outlook.com

Ari Kankkunen sukutiedot
ari.kankkunen@saunalahti.fi

Postiosoite

Nyyssösten Sukuseura ry
c/o Kari Pekka Nyyssönen
Tarpialankatu 18-20, 78300 Varkaus

SUKUTIETOJEN PÄIVITYS

Ilmoita syntymät, kuolemat ym. muutokset/lisäykset Ari Kankkuselle:
ari.kankkunen@saunalahti.fi